

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 14 maja 2019 r. Sąd Rejonowy w Płocku w sprawie z powództwa S. P. przeciwko (...) spółce akcyjnej z siedzibą w W. o zapłatę kwoty 3 840,35 zł, w punkcie I. zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3 540,35 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 9 marca 2017 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 778,58 zł tytułem zwrotu kosztów procesu; w punkcie II. w pozostałej części powództwo oddalił; w punkcie III. nakazał pobrać od powoda na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Płocku kwotę 21,58 zł tytułem zwrotu wydatków uiszczonych tymczasowo ze Skarbu Państwa; w punkcie IV. nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Płocku kwotę 254,86 zł tytułem zwrotu wydatków uiszczonych tymczasowo ze Skarbu Państwa.

(wyrok k. 162, uzasadnienie k. 168-171)

Apelację od powyższego wyroku wniósł powód S. P. zaskarżając wyrok w części – co do punktu II. w zakresie oddalającym powództwo co do kwoty 300 zł z tytułu kosztów sporządzenia ekspertyzy technicznej wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 16 maja 2018 r. do dnia zapłaty oraz co do punktu I., III. oraz IV. w zakresie rozstrzygnięcia o kosztach procesu.

Powód zarzucił zaskarżonemu wyrokowi:

1. naruszenie przepisu prawa materialnego - art. 361 § 1 k.c. w zw. z art. 34 ust. 1 w zw. z art. 36 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, UFG i PBUK z dnia 22 maja 2003 r. poprzez przyjęcie, że w zakresie odpowiedzialności OC posiadacza pojazdu mechanicznego nie zawiera się odpowiedzialność za sporządzenia ekspertyzy technicznej na etapie przedsądowym, podczas gdy sporządzenie tego rodzaju ekspertyzy jest uzasadnione w sytuacji tożsamej jak w sprawie niniejszej, to jest, gdy opinia biegłego sądowego potwierdza ustalenie przez zakład ubezpieczeń odszkodowania w zaniżonej wysokości świadcząc tym samym o zasadności sporządzenia kalkulacji naprawy na etapie przedsądowym;

2. naruszenie przepisu postępowania, to jest art. 230 k.p.c. w zw. z art. 233 § 1 k.p.c. poprzez pominięcie, że pozwany w trakcie procesu nie kwestionował, że powód poniósł koszt sporządzenia prywatnej kalkulacji, a zatem samo poniesienie przez powoda kosztów sporządzenia prywatnej kalkulacji było między stronami bezsporne;

3. naruszenie przepisu postępowania, to jest 233 § 1 k.p.c. poprzez przyjęcie, że koszt sporządzenia prywatnej kalkulacji technicznej w niniejszej sprawie nie podlega refundacji, podczas gdy:

- powód poniósł koszt sporządzenia owej kalkulacji, co potwierdza wydruk z rachunku bankowego załączony do pozwu, jak i umowa o dzieło załączona do niniejszej apelacji, w związku z czym koszt ekspertyzy winien być powodowi zwrócony;

- sporządzenie ekspertyzy technicznej było w niniejszej sprawie uzasadnione, bowiem dzięki niej było możliwe zweryfikowanie czy pozwany wypłacił odszkodowanie za naprawę pojazdu w zaniżonej wysokości, a kalkulacja była wiarygodna, skoro biegły sądowy w treści swej opinii ustalił, że koszty naprawy wskazane przez pozwanego były zaniżone, a jego ustalenie zostało przyjęte przez Sąd I instancji w wydanym orzeczeniu, które nie zostało przez pozwanego zaskarżone;

- bez sporządzenia prywatnej ekspertyzy nie byłoby możliwe zweryfikowanie stanowiska pozwanego i ustalenie, czy spór sądowy z pozwanym jest uzasadniony, bowiem zarówno powód, jak i poszkodowany nie posiadają wykształcenia z zakresu techniki pojazdowej.

Podnosząc powyższe zarzuty pozwany wniósł o:

1. dopuszczenie dowodu z dokumentu - umowy o dzieło nr (...) z dnia 16 marca 2017 r. - na okoliczność przedmiotu i zakresu tej umowy ustalenia, że prywatna ekspertyza techniczna sporządzona w niniejszej sprawie na zlecenie powoda została wykonana przez rzeczoznawcę A. J. na rzecz E. J. w ramach umowy o dzieło, ustalenia, że rachunek załączony do pozwu dotyczył kalkulacji naprawy wykonanej przez rzeczoznawcę A. J., ustalenia, że rachunek za prywatną kalkulację został opłacony przez powoda;
2. zmianę zaskarżonego wyroku w punkcie II poprzez zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda dodatkowej kwoty 300,00 zł z tytułu kosztów sporządzenia ekspertyzy technicznej, wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 16 maja 2018 r. do dnia zapłaty;
3. zmianę postanowienia o kosztach procesu zawartego w punktach I, III oraz IV wyroku stosownie do zmiany merytorycznego rozstrzygnięcia zawartego w punkcie I wyroku poprzez zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu za postępowanie przed Sądem I instancji, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych;
4. zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu za postępowanie przed Sądem II instancji, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

(apelacja k. 174-175)

W odpowiedzi na apelację powoda, pozwany wniósł o jej oddalenie w całości i zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym według norm przepisanych.

(odpowiedź na apelację k. 196)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja strony powodowej nie zasługuje na uwzględnienie.

Bezpodstawne są wszystkie zarzuty podniesione w apelacji kwestionujące uznanie powództwa za bezzasadne w zakresie odszkodowania obejmującego koszty wykonania prywatnej kalkulacji.

Sąd pierwszej instancji w sposób niewadliwy przeprowadził postępowanie dowodowe i poczynił na podstawie jego wyników prawidłowe ustalenia faktyczne, które sąd odwoławczy przyjmuje za własne. Sąd Okręgowy uzupełnił dokonaną przez ten sąd ocenę prawną, gdyż w zaskarżonym zakresie wyrok odpowiada prawu z innych jednak przyczyn niż wskazane w uzasadnieniu rozstrzygnięcia.

Po pierwsze, kwestia zwrotu kosztów prywatnej kalkulacji, wbrew twierdzeniom skarżącego, nie była bezsporna, ponieważ pozwany już w sprzeciwie od nakazu zapłaty (k. 23v.) kwestionował zasadność takiego żądania, co w sposób oczywisty wskazuje na bezzasadność zarzutu 2. apelacji.

Po drugie, nie budzi wątpliwości, że powód zlecił i poniósł koszty sporządzenia prywatnej kalkulacji z dnia 18 marca 2017 r. (k. 13-18), co czyni bezzasadnym zarzut 3. tiret pierwszy apelacji.

Po trzecie zaś zawarcie umowy cesji pomiędzy powodem a poszkodowanym w dniu 26 kwietnia 2017 r. (k. 9-10) oznacza, że prywatna kalkulacja została sporządzona na zlecenie powoda jeszcze przed nabyciem wierzytelności od poszkodowanego. W tych okolicznościach kalkulacja prywatna mogła służyć jedynie ocenie ryzyka nabycia wierzytelności przez powoda, a nie ustalenia należnego odszkodowania. Powyższe wprost oznacza, że w dacie sporządzania kalkulacji powód nie był wierzycielem pozwanego, a zatem brak jest związku przyczynowego rozumianego w kategoriach art. 361 § 1 i § 2 k.c. pomiędzy faktem poniesienia kosztów prywatnej ekspertyzy przez powoda a koniecznymi kosztami związanymi z likwidacją szkody powstałej w wyniku kolizji z dnia 6 lutego 2017 r., co czyni bezzasadnymi pozostałe zarzuty apelacyjne.

Przywołany w apelacji dowód w postaci umowy o dzieło z dnia 16 marca 2017 r. Sąd Okręgowy pominął na zasadzie art. 381 k.p.c., zgodnie z którym pominięcie nowych faktów jest możliwe jedynie wtedy, gdy strona mogła powołać je przed sądem pierwszej instancji i już wówczas istniała potrzeba powołania się na nie. W rozpoznawanej sprawie powód reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, dochodząc roszczenia z tytułu poniesionych kosztów prywatnej ekspertyzy, niewątpliwie powinien od początku procesu, a więc już w pozwie, wykazać dlaczego zlecenie pochodzi od osoby niezwiązanej z procesem.

W tym stanie rzeczy, wobec bezzasadności wskazanych zarzutów, Sąd Okręgowy oddalił apelację powoda na podstawie art. 385 k.p.c.

Sąd Okręgowy obciążył apelującego kosztami postępowania odwoławczego na zasadzie odpowiedzialności za wynik sprawy wynikającej z art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. Zasądzona od powoda na rzecz pozwanego kwota 120 zł stanowi wynagrodzenie pełnomocnika pozwanego będącego radcą prawnym, określone na podstawie § 2 pkt 1 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tj. Dz. U. z 2018 roku, poz. 265).

Iwona Godlewska Jolanta Jachowicz Beata Matysik